

GIMNAZJUM im. Marii Konopnickiej w Pęperzynie

ZASADY OCENIANIA ZAJĘĆ ARTYSTYCZNYCH

OPRACOWAŁA:

Magdalena Bykowska

I. CELE

1. poinformowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i jego zachowaniu oraz postępach w tym zakresie,
2. pomoc uczniom w samodzielnym planowaniu ich rozwoju,
3. motywowanie ucznia do dalszej pracy, systematyczności, samokontroli i samooceny,
4. dostarczanie rodzicom (prawnym opiekunom) i nauczycielom informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia,
5. umożliwienie nauczycielom doskonalenia organizacji i metod pracy dydaktycznowychowawczej.

II. NARZĘDZIA, FORMY SPRAWDZANIA KOMPETENCJI I OSIĄGNIĘĆ UCZNIA

FORMY:

1. Obserwacji
2. Ustna
3. Pisemna

NARZĘDZIA:

1. Odpowiedzi ustne (wypowiedź, tworzenie, odtwarzanie, improwizacje)
2. Prace domowe (przygotowanie się, prace twórcze,)
3. Praca na lekcji (aktywne uczestnictwo, prace twórcze)

Planowana obserwacja postaw ucznia w takich sytuacjach jak:

- przygotowanie stanowiska pracy,
- aktywność i zaangażowanie na lekcji,
- współpraca w grupie,
- tempo pracy,
- wkład pracy w stosunku do możliwości.

III. OBSZARY AKTYWNOŚCI UCZNIA A WYMAGANIA NA OCENY

Liczba ocen jest nieokreślona. Zależy od programu, możliwości uczniów danej klasy, tempa pracy. Każdy uczeń w semestrze podlega przynajmniej jednokrotnej ocenie z każdego z obszarów aktywności.

1. Prace twórcze (rysunek, malarstwo, rzeźba, grafika, projektowanie, konstruowanie)-minimum raz w miesiącu.
2. Praca samodzielna na lekcji, aktywność ucznia na lekcjach i jego osobista ekspresja- w zależności od tempa pracy ucznia.
3. Odpowiedź ustna
4. Udział w konkursach plastycznych

KRYTERIA OCENY PRAC TWÓRCZYCH

KAŻDA PRACA ARTYSTYCZNA OCENIANA JEST POD WZGLĘDEM MERYTORYCZNYM I ESTETYCZNYM:

- czy jest zgodna z poleceniami i wymaganiami nauczyciela
- jest wykonana właściwą danej lekcji techniką
- jest staranna i estetyczna
- uczeń włożył wiele pracy w jej wykonanie
- oddał pracę w przewidzianym terminie

ELEMENTY OCENY:

-kompozycja

-perspektywa

-tonacja barwna

-interpretacja artystyczna

6- ocena celująca- uczeń proponuje rozwiązania wykraczające poza przeciętne umiejętności plastyczne

5- ocena bardzo dobra- sprawnie operuje daną techniką plastyczną

4- ocena dobry- prace poprawne pod względem technicznym i estetycznym

3- ocena dostateczna- prace z uchybieniami technicznymi i estetycznymi

2- dopuszczający- prace niestaranne, niezgodne z tematem

Za prace twórcze nie ma oceny niedostatecznej

PRACE DODATKOWE:

Uczeń może uzyskać ocenę zależną od stopnia trudności i wkładu pracy (nauczyciel uprzedza o kryteriach wcześniej)

IV. KRYTERIA OCENY Z ZAJĘĆ ARTYSTYCZNYCH

CELUJĄCA

-wiadomości: uczeń zdobył wiedzę zgodną i wyczerpującą treści programu nauczania z zajęć artystycznych w danej klasie

-umiejętności artystyczne: proponuje rozwiązania wykraczające poza program nauczania, twórczo rozwija własne uzdolnienia artystyczne, osiąga sukcesy w konkursach artystycznych

-organizacja pracy i zaangażowanie: wzorowa organizacja i współpraca, stosuje rozwiązania nietypowe

BARDZO DOBRA

-wiadomości: uczeń opanował w pełni zakres wiedzy określony programem nauczania z zajęć artystycznych, potrafi zastosować zdobytą wiedzę do rozwiązywania zadań i problemów teoretycznych w nowych sytuacjach

-umiejętności artystyczne: sprawnie operuje wybraną techniką artystyczną, stosuje zdobytą wiedzę teoretyczną, wykonuje prace zgodne z tematem- oryginalnie i pomysłowo

-organizacja pracy i zaangażowanie: bardzo dobra organizacja pracy, sprawność i samodzielność w wykonywaniu zadań

DOBRA

-wiadomości: uczeń nie opanował w pełni wiadomości określonych programem nauczania z zajęć, rozwiązuje samodzielnie zadania teoretyczne

-umiejętności artystyczne: poprawnie posługuje się przyborami i narzędziami malarskimi, stosuje elementy zdobytej wiedzy teoretycznej, prace poprawne pod względem technicznym i estetycznym

-organizacja pracy i zaangażowanie: poprawnie zorganizowane miejsce pracy i efektywnie zorganizowany czas

DOSTATECZNA

-wiadomości: uczeń opanował wiadomości na poziomie podstawowym, rozwiązuje zadania o niewielkim stopniu trudności

-umiejętności artystyczne: poprawnie posługuje się przyborami i narzędziami malarskimi, wykorzystuje wiedzę teoretyczną o niewielkim stopniu trudności, prace z uchybieniami technicznymi i estetycznymi

-organizacja pracy i zaangażowanie: stosuje zasady organizacji pracy, mało efektywnie wykorzystuje czas pracy

DOPUSZCZAJĄCA

-wiadomości: uczeń ma braki w opanowaniu wiadomości na poziomie podstawowym, rozwiązuje zadania o niewielkim stopniu trudności przy pomocy nauczyciela

-umiejętności artystyczne: w minimalnym stopniu potrafi wykorzystać narzędzia pracy, prace niestaranne, niezgodne z tematem

-organizacja pracy: wykazuje trudności w organizowaniu pracy, musi być kierowany przez nauczyciela

NIEDOSTATECZNA

-wiadomości: uczeń nie opanował wiadomości, nie chce nawet przy pomocy nauczyciela rozwiązać najprostszego zadania o minimalnym stopniu trudności

-umiejętności artystyczne: nie umie posługiwać się wybraną techniką i narzędziem pracy, brak pracy na lekcji

-organizacja pracy i zaangażowanie: nie potrafi organizować sobie pracy, jest niesamodzielny, nie bierze udziału w lekcji, nie wykonuje poleceń nauczyciela, nie korzysta z zeszytu, materiałów plastycznych

-uczeń ma negatywny wpływ na grupę (utrudnia pracę, ośmiesza starania innych, wpływa destrukcyjnie)

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH

Nauczyciel jest zobowiązany na podstawie pisemnej opinii poradni psychologiczno - pedagogicznej lub innej poradni specjalistycznej, dostosować wymagania edukacyjne w stosunku do ucznia, u którego stwierdzono specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom.

W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego albo indywidualnego nauczania dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia może nastąpić na podstawie tego orzeczenia.

Wymagania dla uczniów z dysfunkcjami ustala się indywidualnie w zależności od dysfunkcji ucznia oraz wskazówek i zaleceń przekazanych przez poradnię.

Dostosowanie wymagań edukacyjnych będzie dotyczyło albo sprawdzania wiedzy (dysortografia, dysgrafia, dysleksja), albo formy i jednocześnie treści wymagań (uczniowie z inteligencją niższą niż przeciętna), albo zewnętrznej organizacji nauczania i form (uczeń słabo słyszący). Między innymi:

- dla uczniów z obniżonymi wymaganiami dostosować wymagania programowe (w planie dydaktycznym zaznaczono je poprzez podkreślenie),
- podpowiadanie tematu pracy plastycznej, częste podchodzenie do ucznia, ukierunkowywanie w działaniu
- podczas odpowiedzi ustnych zadawanie większej ilości prostych pytań zamiast jednego złożonego, stosując zasady stopniowania trudności i pozytywnego wzmocnienia,
- utrzymywać zdobyte wiadomości i umiejętności poprzez częste ich powtarzanie i przypominanie,
- częste odwoływanie się do konkretnego przykładu, (np. graficzne przedstawianie omawianego zagadnienia), szerokie stosowanie zasady pogłębienia,
- podchodzenie do dziecka w trakcie samodzielnej pracy w razie potrzeby udzielenie pomocy i wyjaśnień, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia pracy,
- podawanie poleceń w prostszej formie (dzielenie złożonych treści na proste, bardziej zrozumiałe części),
- nie wrywać ucznia do natychmiastowej odpowiedzi,
- zadawanie do domu tyle, ile dziecko jest w stanie samodzielnie wykonać,
- posadzenie ucznia blisko tablicy i biurka nauczyciela z uczniem nie mającym trudności w nauce,
- dostrzegać i podkreślać na forum klasy najmniejsze postępy ucznia w nauce, tworzyć atmosferę życzliwości i bezpieczeństwa,
- u uczniów z poważną dysgrafią możliwość pisania wielkimi literami,
- na jednakowych prawach ocenia się brudnopis i czystopis,
- zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsce dla dziecka w pierwszej ławce w rzędzie od okna. Umożliwienie dziecku odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji w celu zrozumienia ich wypowiedzi
- nauczyciel mówiąc do całej klasy, stoi blisko ucznia, nie odwraca się tyłem do niego
- nauczyciel upewnia się czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez dziecko niedosłyszające.
- dziecko siedzi w ławce z uczniem zrównoważonym emocjonalnie,
- używanie w czasie lekcji jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy,
- oceniając ucznia ze stwierdzoną dysleksją rozwojową nauczyciel uwzględnia

występowanie błędów ujętych w katalogu błędów dyslektycznych, do którego należą m.in.:

- błędy podczas przepisywania,
- nieumiejętność nazwania kierunku i zwrotu,
- kłopoty przy analizie dwóch rysunków jednocześnie,
- mylenie kształtów przedmiotów,
- trudności z rysowaniem (rysunek schematyczny, uproszczony) i organizacją przestrzenną prac plastycznych,
- obniżony poziom wykonania prac plastycznych i technicznych (dobra własna inwencja twórcza i wyobraźnia,
- mylenie prawej i lewej strony

Uczniowie z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim

Ucznia z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim obowiązuje ta sama podstawa programowa, co uczniów z normą intelektualną. Realizuje on ten sam program nauczania, tylko odpowiednio dostosowany do jego indywidualnych potrzeb.

Wymagania edukacyjne dla ucznia z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim zawarte są w planie dydaktycznym dostosowanym do potrzeb edukacyjnych i możliwości psychofizycznych ucznia z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim. Ze względu na specyfikę przedmiotu ocena uwzględnia przede wszystkim wkład pracy ucznia i jego zaangażowanie, w drugiej kolejności mierzy efekt końcowy.

Formy sprawdzania wiedzy i umiejętności są dostosowane do możliwości psychofizycznych ucznia.

Ze względu na specyfikę pracy z dziećmi upośledzonymi umysłowo nauczyciel musi stosować na lekcjach zasady pedagogiki specjalnej:

- zasadę indywidualizacji czyli dostosowanie zadań do potrzeb, możliwości i tempa pracy ucznia,
- zasadę pogłębienia tj. wszechstronne, polisensoryczne poznawanie otaczającej rzeczywistości ,
- zasadę stopniowania trudności, dzięki której dziecko wzmacnia wiarę w swoje możliwości, mobilizuje się do przezwyciężania niepowodzeń, osiąga sukces sprzyjający własnemu rozwojowi i doskonaleniu,
- zasadę systematyczności to znaczy pracy zgodnie z racjonalnym planem i systematyczne postępowanie zgodnie z nim,
- zasadę trwałości wiedzy czyli wielokrotnego powtarzania nabytej wiedzy i umiejętności,
- zasadę wspólnej pracy z rodziną , która powinna aktywnie uczestniczyć w procesie rewalidacji własnego dziecka.

Natomiast naczelną zasadą, jaka powinna towarzyszyć każdemu nauczycielowi pracującemu z dzieckiem z niepełnosprawnością intelektualną to: serdeczność, życzliwość, cierpliwość bezwzględna akceptacja całej jego osoby.

Sposoby dostosowania:

- podpowiadanie tematu pracy plastycznej, częste podchodzenie do ucznia, ukierunkowywanie w działaniu
- liberalne ocenianie wytworów artystycznych ucznia
- w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie zadania, niż ostateczny efekt pracy.
- niewskazane jest nagłe wyrywanie do odpowiedzi bez uprzedzenia, szczególnie z odległych partii materiału,

- w miarę możliwości odrębne instruowanie ucznia,
- polecenia ustne i pisemne winny mieć prostą konstrukcję , należy upewniać się , czy zostały dobrze zrozumiane, w razie potrzeby dodatkowo wyjaśniać,
- utrwalać zdobyte wiadomości i umiejętności poprzez częste ich powtarzanie i przypominanie,
- wydłużyć czas wykonywanych ćwiczeń, prac plastycznych,
- podchodzenie do dziecka w trakcie samodzielnej pracy w razie potrzeby udzielenie pomocy i wyjaśnień, mobilizowanie do wysiłku i ukończenia zadania, pracy plastycznej
- dawać więcej czasu na odpowiedzi ustne i samodzielne prace plastyczne, w czasie których należy podchodzić do ucznia, upewniać się , czy nie wymaga pomocy,
- pomagać podczas wypowiedzi ustnych w doborze słownictwa, naprowadzać poprzez pytania pomocnicze,
- nieustannie motywować ucznia do dalszych działań poprzez pochwały, zachęty, nagrody,
- stosować pozytywne wzmocnienia społeczne, chwalić nawet za drobne osiągnięcia, zauważać i doceniać wysiłek wkładany w wykonywanie zadań,
- tworzyć atmosferę życzliwości i bezpieczeństwa, dbać o prawidłowe relacje z rówieśnikami